

Een uitspraak van de verantwoordelijke participatie-wethouder is de volgende; “De kloof tussen de stad/bewoners en het stadhuis moet dicht”, maar hoe doe je dit? Je kunt de kloof opvullen met Haags puin of je kunt de kloof overbruggen. Het werkt alleen, als die brug ook werkelijk twee kanten opgaat en dat blijft de wel de vraag.

Het is natuurlijk wel zo, dat je iets de kans moet geven om zich te ontwikkelen. Het moet goed landen en stadhuismedewerkers moeten, zij gaan dit o.a. uitvoeren, wel meegenomen worden in dit groeiproces. Ontsnappen kun je er niet meer aan en als je er niet tegen kunt, moet je misschien het gemeentelijke-speelveld ruimen. Participatie, om maar met de deur in huis te vallen, betekent niet dat iedereen zijn zin krijgt. Daarnaast kan participatie niet altijd opgaan; als vanuit het rijk iets wordt opgelegd, of als er juridische beperkingen zijn.

Het is goed om duidelijke regels op te stellen, waaruit blijkt dat er niet alleen geluisterd gaat worden, maar dat er daadwerkelijk iets verandert. Een participatieladder geeft de niveaus aan vanaf meedenken tot aan het walhalla van meebeslissen! Wat wel belangrijk is, nu je zoiets hebt opgesteld, om de bewoners warm te krijgen om mee te doen. De zwijgende meerderheid moet weer gemobiliseerd worden en het vertrouwen krijgen, dat het daadwerkelijk werkt. De gebruikelijke, edoch enthousiaste bewoners zijn wel bekend, maar het gaat met name om de ‘stille stemmen’!

Dit betekent ook dat er geïnvesteerd moet worden om deze ‘stemmen’ aan tafel te krijgen. Inventariseren waar behoefte aan is. Heeft dit te maken met waar de vergadering is, op welk tijdstip en hoe worden bewoners benaderd? Let ook op het taalniveau, dat gebruikt wordt. We kunnen dit nog steeds terugvinden in gemeentelijke brieven, die voor velen ‘onleesbaar’ zijn. Stadhuismedewerkers werden toch getraind om op een ‘normale’ manier op te schrijven wat er speelt en wat er gevraagd wordt? Dit is een vervelend probleem en dat hoor ik nog te vaak!

Participatie is een goed middel om de inclusiviteit, welke hoog in het vaandel van Den Haag staat, te realiseren. Bedenk wel hoe je dus de mensen gaat informeren en uitnodigen. Neem iedereen serieus en behandel iedereen als een bewoner, die ertoe doet.

Hopelijk is deze participatieverordening geen papientijger en eentje, die in de stadhuisbureaus verdwijnt in de beruchte onderste la.

Deze participatieverordening geldt alleen voor gemeentelijk beleid. Particuliere projecten, denk aan bouwprojecten, vallen hierbuiten. Deze projecten vallen onder de nieuwe omgevingswet.

Gelukkig is hierin iets van participatie geregeld, maar de spelregels zijn iets anders.

Wat je als bewoners altijd kunt doen, is bezwaar maken (zienswijze indienen) als het project niet ‘werkt’. Dit recht heb je als bewoners, maar vele kleintjes maken één grote. Een wijkberaad kan je hierbij helpen en in sommige gevallen de Commissie Loosduinen.

Participatie is mooi en hopelijk gaat het werken, maar blijf beleefd, zeker als je je zin niet krijgt. Pech, volgende keer beter, maar je hebt wel je stem laten horen!

Echter, vrijblijvend gemeentebestuur is verleden tijd.

Vriendelijke groet,

Pjer Wijsman
Voorzitter Commissie Loosduinen

